

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Έν. Ελλάδι..... Δρ. 2.—
Έν. της άλλοδαπή.. 2.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεπτών..... 20
261—ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔ. ΕΡΜΟΥ—261

ΦΙΛΑΥΤΙΑ, ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ.

Τὸ δνομα φιλαυτία δὲν ἀρκεῖ ὅπως μᾶς δώσει νὰ ργκούσωμεν τὴν φύσιν αὐτῆς. Πρέπει νὰ ἔχαριθώσωμεν καὶ ἀλλας ιδιότητας ὅπως λαβώμεναι ἀκριβῆ ιδέαν. Ο φίλαυτος οὐ μόνον ἀγαπᾷ ἔχυτὸν, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ ἡ ἔχυτὸν καὶ δι τι ὀφελεῖ αὐτόν. Ἀγαπᾷ εἶναι βέβαιον πᾶν εἶδος ἀναπάντεων τιμῶν ἥδουν ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ αὐτὰς ἀν μὴ ἀφορῶσιν αὐτὸν μόνον. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ φίλαυτος· εἶδος δὲ φιλαυτίας κέκτηται καὶ δι φιλαργυρος. Πλὴν οὗτος δὲν ἀγαπᾷ τὰ χρήματα δι' ἔχυτὸν μόνον· τουτέστιν ὅπως μεταχειρίζηται αὐτὰ ἔστω καὶ ἐν ἥδοναῖς, ἀλλ' ἀγαπᾷ μόνον τὸν χρυσὸν καθ' ἔχυτὸν ὅπως βλέπει αὐτὸν πολλαπλασιαζόμενον δσω πολλαπλασιαζεται. Η φιλαργυρία τὸν ἀποκτηγάνει. Πρὸ τῆς φιλαργυρίας καὶ τὸ ιερώτερον αἰσθημα τὸν οἰκογενειακὸν δεσμὸν καταπατεῖ. Ιδέτε τὸν κωφὸς εἰς τοὺς πόνους τῆς συζύγου του τυφλὸς εἰς τὸ πάθος του μὴ βλέπων τὴν θλίψιν τοῦ ἀθώου πλάσματος ποδοπατεῖ αὐτὸν καὶ ὀρμᾷ ὃς λυσσῶν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ νομίζων ὅτι αὐτὸς εἶναι ἢ μόνη του εύτυχία. Θησαυρίζει· τὸ κιβώτιον ἔξεχείσει αἱ χεῖρες του δὲν δύνανται πλέον νὰ βαστάσωσι τὸ βάρος, ἀλλ' αὐτὸς ἔξακολουθεῖ θησαυρίζων. Ο φιλαργυρος εἶναι τι χειροὶ τοῦ χρητοπαίκτου δστις παίζει τὸ πᾶν παίζει τὴν σύζυγόν του αὐτήν· εἶναι τις χειροὶ τοῦ μεθύσου δστις ἐν τῇ μέθῃ του φονεύει τὸν ιερόν του. Η φιλαργυρία εἶναι ἔγκληγα· εἶναι μάχαιρα στρεφομένη κατ' αὐτοῦ τοῦ ἔγκληματοντος. Ιδέτε τὸν μὲν θυήσκοντα ἐπὶ τοῦ σωροῦ τοῦ χρυσού του, ἔτερον κρατοῦντα ἐν τῇ κλίνῃ τοῦ θανάτου τὰς κλείδας τοῦ θησαυροφυλακείου του νομίζων διδίστηνος δτι θάλασση μεθ' ἔχυτον τὸ ἀγ-

τικείμενον τοῦτο τῆς ἀφοσιώσεώς του· ἀλλ' ἀλλοίμονον τὰ πάντα μετὰ τοῦ σώματός του μένουσιν ἐν τῇ γῇ. Μόνον τὸ πνεῦμα του οφέρον ἐν ἔχυτῷ τὸ μέτρον τῶν ἀγαθῶν ἢ κακῶν πράξεών του φέρει μεθ' ἔχυτου πρὸ τοῦ κρίτου του. Ο Ιούδας πετῶν τὰ τρίσκοντα ἀργύρια ἀνθεῖται χάρον τῆς φιλαργυρίας του ἐπώλησε τὸν διδάσκαλόν του, εἰς δὲν συνεχεύτροιτο ἀπαν τὸ φίλτρον τῶν μαθητῶν του ἀπέρχεται ὅπως κρεμασθῇ εἰς συκῆν διότι ἥσθανθη μὲν τὸ μέγεθος τοῦ ἔγκληματός του ἀλλὰ δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ ζητήσῃ τὴν συγχώρησιν, διότι εἰς αὐτὸ προσετίθετο καὶ δι ἔγωγες. Ο Ανανίας ἔνεκα τῆς φιλαργυρίας ψευσθεὶς εἰς τὸ ἄγιον Πνεῦμα, πίπτει κεραυνόπληκτος. Τῷ φιλαργύρῳ δλα τὰ κακὰ συγγενῆ ἀλλὰ τὶ λέγω; τὶ προσθέσω εἰς τὸν λόγους τοῦ θείου θήτορος Παύλου λέγοντος,

«Ἐστι δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὔσέβεια μετ' αὐταρκείας· οὐδὲν γάρ εἰσιν γέγοναμεν εἰς τὸν κόσμον δῆλον δτι οὔτε ἔξενεγκεῖν τι δυνάμεθα..... Οι δὲ βουτλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλασεράς, αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς δλεθρον καὶ ἀπώλειαν. Ρίζα γάρ πάντων τῶν κακῶν ἔστιν τὴ φιλαργυρία».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ

(Συνέχεια τὸς δριθ. 4 καὶ τέλος).

Μικρὸν ἀνωτέρω εἰδόμεν τὸν Γεώργιον, ὑπείκοντα τῇ θείᾳ τῆς πατρίδος φωνῇ, καὶ πολεμοῦντα μετὰ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ κατὰ Γάλλων καὶ Ινδῶν,

νῦν δημοσίευμα τούτων ἀγωνιζόμενον κατά τῶν τέκνων τῆς χώρας ἐκείνης, ἐν ἥ διαποτίος αὐτοῦ τε καὶ τῶν πλειστῶν αὐτοῦ συμπατριωτῶν εἰδον τὸ πρώτον τὸ λαμπρὸν τοῦ ἡλίου φῶς, ἐν ἥ τὸ πρώτον τὸ γλυκὺ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πατρὸς ὅνομα ἐψήλασταν, καὶ ἐνδὴ χρυσᾶ τῆς νεότητος ὄντειρος εἶδον· καὶ τρύπο οὐχὶ δὲ ἀλλο τι, ἢ ὅπως σώσῃ τοὺς συμπατριώτας του ἀπὸ τὴν ἀνόητον ὑπερφρονείαν, τὸν ἔγως μόνον καὶ τὴν καταπίσειν τῆς Ἀγγλίας, ἣν πάντα τὰ μοναρχικὰ ἔθνη ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν μικροτέρων καὶ ἀσύνεστέρων λαῶν, τῶν τέκνων τούτων τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἴσοτητος.

Τὸ Ἀγγλικὸν κοινοβούλιον σκοποῖν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ συνενέργωσι καὶ αἱ ἐν τῇ βροτείῳ Ἀμερικὴ ἀποικίαι πρὸς ἀπότισιν τοῦ δημοσίου χρέους, ὅπερ εἶχεν αὐξηθῆ σημαντικῶς ἔνεκα τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀποικιῶν πολέμου, οὗ ἀρτὶ ἐμηρούσανται, ἀφ' ἑτέρου δὲ, διὰ τοῦ κυριώτατον, ἵνα καταστήσῃ σεβαστὸν τὸ δικαίωμα τῆς μητροπόλεως, νὰ ἐπιέλλῃ φόρους ταῖς ἀποικίαις καὶ ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτῶν, ἐξέδοτο πρῶτον νόμον «πρᾶξιν χαρτοσήμου» καλούμενον, δι' οὗ ἀπασιὶ αἱ τῶν Ἀμερικανῶν συναλλαγὴ ὠφειλον νὰ γίνωνται ἐπὶ χαρτοσήμου, φέροντος ἐκτετυπωμένην τὴν σφραγίδα τῆς Βρετανικῆς κυβερνήσεως· ἔπειτα δὲ ἐξέδοθησαν καὶ ἄλλοι νόμοι, δι' ᾧν ἐπειέλλετο φόρος ἐπὶ τοῦ τείου, ὑέλου, καὶ χάρτου. Κατ' ὅρχας μὲν διεμαρτυρήθησαν οἱ Ἀμερικανοὶ κατὰ τῆς προφυνοῦς ταῦτης παραβάσεως τοῦ δικαίου τῶν ἀποικιῶν, ἀφ' ὃ καὶ ἀντιπροσώπους ἔπειψαν πρὸς τὰς Βουλὰς τῆς μητροπόλεως καὶ τὸν βχούλεα πρὸς ἀνόρθωσιν τῆς ἀδικίας καὶ παρανομίας, ἀλλ' ἔπειδὴ ἡ φωνὴ αὐτῶν δὲν εἰσηκούστη, συνῆλθον τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1774 ἐν τῇ ἐν Φιλαδέλφιᾳ συνόδῳ, καθ' ἓν ἀπεφάσισαν νὰ διακοπῇ πᾶσα τῆς Ἀγγλίας ἐμπορικὴ σχέσις. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ ταῦτα ἡ βρετανικὴ κυβερνήσεως νὰ ὑποτάξῃ τοὺς Ἀμερικανοὺς διὰ τῶν ὅπλων καὶ ἤρξατο τῶν ἐχθροπράξιῶν, οἱ ἀντιπρόσωποι δέκα καὶ τριῶν ἐπαρχιῶν ἥτοι τῆς Νέας Ἀμερικῆς, Κάτω Μασσαχουσέτης, Ρονδισλάνδης, Κοννεκτικούτης, Νέας Υόρκης, Νέας Ιερσέτης, Πενσυλβανίας, Δελαβάρκης, Μαριλάνδης, Βιρτζίνιας, βορείου Καρολίνης, μεστημβρινῆς Καρολίνης καὶ Γεωργίας, συνῆλθον εἰς δευτέρου ἐν Φιλαδέλφιᾳ σύνοδον, ἐν ἥ κηρύξκητες κατεπείγουσαν τὴν ἀπόθητιν τῶν εἰσβολέων ἀγγλικῶν στρατευμάτων, ἀνέδειξαν τὴν 15ην Ιουνίου 1775 ἀρχιστράτηγον τοῦ πολέμου ἐν τῷ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὸν Οὐασιγκτῶνα. Ἡ ἐκλογὴ ἀυτὴ τῆς συνελεύσεως ἐνέπλησε τὸν λαὸν ἀγαλλιάσεως καὶ ἐλπίδος· δὲ ὁ δὲ Οὐασιγκτὼν κατ' ὅρχας μὲν, συναισθανόμενος τὸ βάρος τῆς ὑπηρεσίας ἥν ἀνεδέχετο, ἀπεποιεῖτο, τῇ φωνῇ ὅμως τῆς πατρίδος ὑπείκων ἀπεδέχθη τὸ σπουδαιότατον τοῦτο καθῆκον, ἐκφυγήσας δημοσίᾳ κατὰ τὴν ἀνάρρησιν αὐτοῦ ἐν τῇ Συνελεύσει τῶν μετὸν φιλελευθερίας, φιλοπατρίας καὶ πλήρους αὐταπτρυγήσεως ἐκεῖνον λόγον, τὸν δυ-

νάμενον καὶ αὐτοὺς τοὺς λίθους νὰ συγκινήσῃ, καὶ τὸν δόπον δυστυχῶς διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ καταχωρίσωμεν, προσθέσας ἐν τέλει δτὶ οὐδὲ δόβολὸν θέλει δεχθῆ εἰς μισθόν.

Ἄναλαμπάνων δὲ Οὐασιγκτῶν τὴν ἀρχιστρατηγίαν εὗρε τὸν στρατὸν ἐν οἰκτρῷ καὶ αὐλίᾳ καταστάσει, ἀνευ πειθαρχίας καὶ ἐξασκήσεως, πάραντα ὅμως ἀνέδειξε τὴν στρατηγικὴν αὐτοῦ ικανότητα, καταρτίσας αὐτὸν ὡς οἰοντ' ἀριστα.

Ἡ πρώτη μάχη, ἐν ἥ δὲ Οὐασιγκτῶν ἐλαχεῖ τὸν ἀρθρὸν τῆς δόξης στέφων ἐγένετο τὴν 17ην Μαρτίου 1776 ἐν Βοστώνῃ. Ἐν τῇ μάχῃ ταῦτη οἱ Ἀγγλοί ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Χάου τὸν χώρον ταύτην κατέχοντες, ἀπεκρούσθησαν γενναῖας ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν εἰς Ἀλιφάζην. Κατὰ τὴν ἐνδοξὸν ταῦτην ἡμέραν αἱ ἀποικίαι ἐκηρύχθησαν ἐπικράτειαι ἀγεέρητοι.

Δευτέρη μάχη αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐν Γρεντώνῃ τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1776 συναφθεῖσα, καθ' ἓν διασκεδάσας τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα καὶ μεγάλας αὐτοῖς καταστροφὰς ἐπενεγκών, ἡμικλώτισεν 800 ἄνδρας, νικήσας μετ' ὀλίγον καὶ τρία συντάγματα ἐν Πριγκεπώνῃ.

Ἐν τούτοις γενναῖον τῆς εὐγενεῖς καὶ δημοκρατικῆς Γαλλίας τέκνον, ὑπερασπιστής τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος, ὁ Λαφαγέτ, ἐμπνευσθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας, τοῦ προδρόμου τούτου τῆς τοῦ 1789 γιλλικῆς καὶ τοῦ 1821 ἀγίκης ἡμῶν ἐπαναστάσεως, ἥς δὲ ἀργάν δὲν ἐπεράτη, μετέβη εἰς τὸ ἔτερον ἡμισφερίουν ἵνα ὑπὸ τῶν σημαίνων τῆς ἐλευθερίας καὶ ἰσότητος πολεμήσῃ κατὰ τὰς τυραννίκας καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ.

Ἐν τέλει δὲ δὲ Οὐασιγκτῶν μετὰ τοῦ Λαφαγέτ ἀποκλίσας τὸν στρατηγὸν Κορονούλλην ἐν Ἐβρακοπόλει, συνεθηκολόγησε, μετ' οἰκτρὸν τοῦ Κορονούλλην ἥτταν, τὴν 19ην Ὁκτωβρίου 1871 συνθήκην ἐπωφελεστάτην τοῖς Ἕνωμέναις Πολιτείαις· ἡ δὲ συνθήκη αὐτὴ ἐπεσφράγισε καὶ τὸν πόλεμον.

Τὴν 30ην Νοεμβρίου 1782 συνθήκαι προκαταρκτικαὶ μεταξὺ Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἕνωμένων Πολιτειῶν ὑπεγράφησαν ἐν Παρισίοις· τὴν δὲ 3ην Σεπτεμβρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους ὑπεγράφησαν δριστικαὶ συνθήκαι εἰρήνης κηρύττουσαι τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν τῆς πατρίδος Γεωργίου τοῦ Οὐασιγκτῶνος, κληθέντος δικαίως, πατρὸς τῆς πατρίδος.

Ἡδη τὸ φυειὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας φῶς ἀνέτειλεν ἐπὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ δρίζοντος, ἥδη τὸ διειρόν τοῦ Οὐασιγκτῶνος ἤρξατο λαμβάνον πραγματικότητα. Αἱ ἀνωμαλίαι ὅμως αἱ ἀναποθεώτως παρακολουθοῦσαι πᾶν ἀρτὶ τὸν δούλειον ζυγὸν ἀποτινάζαν καὶ νεοσύντατον ἔθνος, παρηκολούθησαν καὶ τὰς Ἕνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, εύτυχῶς ὅμως ἐπ' ἐλάχιστον, ἐπὶ τετρατίαν μόνον, ἥτοι ἀπὸ τοῦ 1783—1787. Τὴν δὲ 17ην Ιουνίου 1787 ἡ ἐν Φιλαδέλφιᾳ συνελθόντα Συντακτικὴ τῶν Ἀμερικανῶν Συνέλευσις ἐψήφισε τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα, δι' οὗ μὲν νομοθετικὴ

ξουσία ἐδόθη εἰς Βουλὴν τῶν Ἀντιπροσώπων καὶ Γερουσίαν, ἡ δὲ Ἐκτελεστικὴ εἰς πρόεδρον ἐκλεγόμενον ἐπὶ τετρατίαν, μετ' ἀντιπροεδρίας. Οἱ Ἀμερικανοὶ φόρον εὐγνωμοσύνης τῷ μεγάλῳ ἀνδρὶ Οὐασιγκτῶνι ἐκτίνοντες ἐξελέξαντο αὐτὸν δρομούμαδὸν πρώτον πρόεδρον κατὰ μῆνα Ιανουάριον τοῦ 1789 ἔτους. Ἀπερίγραπτος δὲ ἦν ἡ υποδοχὴ μετ' ἥς τὸν πατέρα τῆς πατρίδος ὑπεδέχθησαν εἰς Νέαν Υόρκην μεταβαίνοντα ἵνα δώσῃ τὸν ὄρον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ· ἡ κίνησις καὶ τὸ σημαιοστόλιστον τῶν πλοιών, αἱ μουσικαὶ, τῶν τηλεοδόλων ὁ κρότος, αἱ ζητωκρυγαῖαι, ἀς σύμπας ὁ λαὸς μέχρις οὐρανοῦ ἐξέφερεν, παρίστων θέαμα συγκινητικότατον. Τιμώς δὲ καὶ εύσυνειδήτως τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ λειτουργίαν διαχειρισθείσαν, ἐνεπιστεύθη καὶ ἐκ δευτέρου τὴν προεδρίαν ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ· ἐνῷ δὲ μετὰ τὸ πέρας καὶ ταύτης οἱ ἀπειράμβιοι αὐτοῦ φίλοι παρεκάλουν καὶ ἐβίαζον αὐτὸν ἵνα καὶ ἐκ τρίτου τὸν προεδρίαν δεχθῆ, ἀπεποιήθη, οὐχὶ δὲ ἐλλειψῶν σεβασμοῦ πρὸς τὴν παρελθοῦσαν αὐτῶν φιλοφροσύνην, ἥ δι' ἐξασθένησην τῆς ὑπὲρ τῆς μελλούσης αὐτῶν εὐδαιμονίας μερίμνης αὐτοῦ, ἀλλὰ διότι ἡ σθάνετο δτὶ ἡ εύτυχης κατάστασις τῆς πατρίδος ἐπέτρεπεν αὐτῷ ν' ἀπέλθῃ εἰς τὰ ίδια. Ὁθεν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἐν τῷ οἴκειον αὐτοῦ, ἀποχωρισθεὶς τῶν μεγάλων περιπτετειῶν τοῦ πολιτικοῦ βίου ὃπου παρεδόθη εἰς τὸν ἀφελῆ καὶ ηὔρεμον ἀγροτικὸν βίον, καταγινόμενος εἰς χρήσιμα καὶ θεάρεστα ἔργα.

Τὸν βίον τοῦτον διῆγεν ἐπὶ τινὰ ἔτην προσθληθεῖσας τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1799 ὑπὸ οὖσας πνευμονίας, καθ' ἓν μάτην ἀπέβη πᾶσα ιατρικὴ βοήθεια, μετὰ τρεῖς ἡμέρας μετέστη πρὸς τὸν οὐράνιον πατέρα ὁ μέγας τῆς ἐλευθερίας οὗτος.

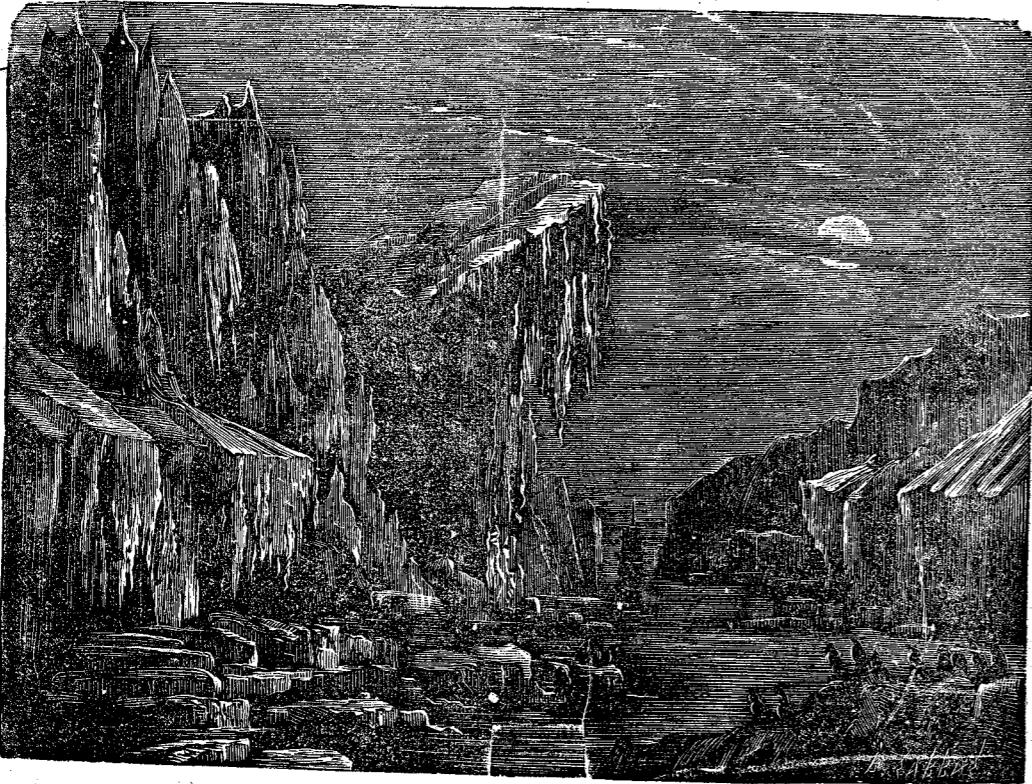
Γνωσθέντος τοῦ θανάτου αὐτοῦ, τὸ μὲν νομοθετικὸν σῶμα, Βουλὴ καὶ Γερουσία, πρῶτον μὲν ἐψηφίσαντο πένθος ἔθνικὸν ἐπὶ ἕνα μῆνα, καὶ ἵνα τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων φέρωσιν ἐνδύματα πένθιμα καθ' ἀπέσαν τὴν σύνοδον, δεύτερον δὲ ἐξελέξαντο ἀνὰ μίαν ἐπιτροπὴν ἵνα ὡς καταλληλότερον ἀποδοθεῖσα τιμαὶ εἰς ἄνδρα, πρῶτον γενόμενον ἐν πολέμῳ, πρῶτον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ σύμπας δ' ὁ λαὸς τῶν Ἕνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν ἐθρήνησε τὸν Οὐασιγκτῶνα, αἰσθανόμενος τὴν στέρησιν τοῦ μεγίστου αὐτοῦ εὐεργέτου. Ἐτάφη δὲ ἐν τῷ ὄρει Βέρνων μνημείῳ, ἐφ' οὗ ἀγαγικώσκεται ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη:

Ἐρταῦθα κείται τὰ λείψαρα τοῦ στρατηγοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΟΣ.

Γ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΓΑΘΟΕΡΓΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ.

Τὰ πλείστα τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων, ἀτινα δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εἰναι τὸ βαρόμετρον τῆς ἡθικῆς καταστάσεως ἐκάστης κοινωνίας, συντηρούνται ἐν Ἐλλάδι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ συνδρομῶν καὶ ἐλεημόνων ἀνθρώπων. Χάριν περιεργείας, μετὰ δυσκολίας συλλέξαντες παραθέτομεν πίνακα,

Οι πάγιοι του Βορρᾶ. Ιδε σελ. 39.

τος, ούτινος εκοπής ή ανάπτυξις της μέσης και κατωτέρας παιδεύσεως κέκτηται περί τὰ 700 μέλη και 3,342 δρ. περιουσίαν.

12. ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. Περιουσία αύτης δρ. 25,550.

13. ΦΙΛΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ. Η έταιρια ή: τὰ μέλη 416 ή δὲ περιουσία περὶ τὸ 4,700,000 διατηρεῖ ἑκτὸς τοῦ ἐν Ἀθήναις ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ τὰ ἐν Ἀθήναις (Οἰτούλου), Ἐλευσῖνη, Κηφισίᾳ, Πατησίοις, Χοταρίδα (Αλβανίας), Κερκύρᾳ και ἐν Γαρύῳ. ("Ανδρου) σχολεῖα ἐν οἷς διδάσκονται ὅπη 85 διδασκόλων και διδασκαλίσσονται 1800 κοράσια. Περὶ τοῦ καταστήματος τούτου ὁ κ. Barthélémy St. Hilaire ἔγραψεν ἐν τῷ σημειωματερίῳ αὐτοῦ. «Μακαρίων τὴν Ἑλλάδα και τὸ παλιτεύμαν διὰ τὸ κατάστημα της, οὐ παρόμοιον δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ μέρη τῆς Εύρωπης ἀπιγαία ἐπεσκέψθην».

14. ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ.

Ἐκέκτητο περιουσίαν κατὰ τὸν Ίουνιον τοῦ 1874 δρ. 262,543.

15. ΣΧΟΛΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΡΙΖΑΡΕΙΟΣ. Ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ κεκτημένῃ περιουσίαν 4,500,000 δραχ. εἰσῆλθον ἀχρι τοῦδε μαθηταὶ 278 μὲν ἐσωτερικοὶ, 200 δὲ περίπου ἐξωτερικοὶ ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν δὲ 99 μὲν ἥσαν ἡπειρῶνται 179 δὲ ἐκ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος.

16. ΣΧΟΛΗ ΑΠΟΡΩΝ ΠΛΙΔΩΝ. Η σχολὴ αὕτη ἐν ἡ έφοιτησαν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος περὶ τοὺς 270 παῖδες κέκτηται περιουσίαν 3,741 δραχ. περιλαμβάνει δὲ και νοσοκομεῖον.

17. ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΝ ΑΥΓΕΙΟΝ. Κέκτηται ἐκ εληρο-

πίων και 6') νὰ κτίσῃ τὸ κατάστημα τῶν Ὁλυμπίων κατὰ τὸ σχέδιον ὅπερ ὁ μακαρίτης εἶχε στείλει τῷ κ. Ραγκαβῆ· ως και τὴν γέφυραν τοῦ Σταθλοῦ.

18. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ. Διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἀξιού ἀντιναύαρχου Νικοδήμου διὰ τὸν σκοπὸν ὃν ἀκριῶς δεικνύει τὸ ὄνομα κέκτηται περιουσίαν ἐκ δρ. 831,087.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω ὑπάρχουσιν Σύλλογοι και Ἐταιρίαι· πολλαὶ ἀλλαι ὀρτιστάταιοι ἢ περιουσίαν μικράν κεκτημέναι, οἵος ὁ Σύλλογος Βύρων, Ἐλληνικὴ Παλλιγγενεσία, η Ἐταιρία τῶν Φιλοχρίστων κτλ.

Ολα δηλαδὴ δροῦ τὰ καταστήματα ταῦτα κέκτηνται περιουσίαν 15 χιλ. περίπου.

Προσεχῆς θέλομεν δημοσιεύσει πίνακα τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀγαθοεργῶν καταστημάτων ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Ἐπτανήσου ἐν ἡ τὰ πλείονα τῶν τοιούτων καταστημάτων ἰδρυθησαν ὑπὸ τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν.

Ἄν δέ τις νομίσει δτὶ παρελείμματα τι, ἢ δτὶ ἄλλο ἀνακριθῶς ἐξεθέσαμεν παρακαλεῖται νὰ μᾶς διορθώσει. Εὐχαρίστως δὲ θέλομεν προσθέσεις ἐν ἐπομένῳ φύλλῳ πᾶσαν πληροφορίαν συμπληρωτικὴν τῶν ἀνωτέρων.

Ιδε σελ. 33.

αύτῆς πρωτότυπόν τι σύστημα παιδεύσεως. Ἐδίδαχε πρῶτον αὐτὴν νὰ μεταχειρίζηται τὰς χειρας της και ν' ἀποκτᾷ τὴν χρῆσιν τῶν μυῶν και μελῶν της, εἶτα δὲ διὰ γραφίδος και βελόνης νὰ διακρίνῃ δύο ἀντικείμενα δι' ὥρισμένων σημείων. Ἀπὸ μονοσυλλαβῶν ἐμάθε κατόπιν ὅλα τὰ γράμματα τοῦ ἀλφαριθμοῦ και πᾶς νὰ συναρμόζῃ ταῦτα πρὸς παράστασιν ὄνομάτων και ἴδεων. Ταχέως ἐκτίσατο τὴν γνῶσιν τῶν ἀριθμῶν, τῆς στίκεως κλ., εἶτα δὲ ἐλαύνει τὴν δύναμιν νὰ ἐφράζῃ τὰ διανοήματα και τὰ ὄντα πρᾶτα τῶν πραγμάτων. Δι' ἑτέρου συστήματος ἐδίδαχθη νὰ ἀναγνωρίζῃ τὰ αὐτὰ σημεῖα δι' ἀναγλύφων τύπων. Βιργάζετο μετὰ μεγάλου ζήλου ἀνταμείβουσα οὕτω τὴν ἀγρυπναν φροντίδα τοῦ ἀφωτιωμένου αὐτῆς διδασκάλου.

Η κυρία Bridgeman ἀγούσα νῦν τὸ τεσσαρακοστὸν ἔκτον ἔτος, εἶναι υψηλὴ, νοήμων, χάριεσσα τὴν μορφὴν και τὰς κινήσεις, φέρει πρασίνας ταΐνιας επὶ τῶν ὄφθαλμῶν της, και τὸ πρόσωπον αὐτῆς κατὰ καιροὺς διαλάμπει ἐκ συγχριτικῆς. Ἐνδύεται μετὰ μεγάλης φροντίδος — μᾶλλον ἵνα ἀρέσῃ τοῖς φίλοις της η ἑαυτή — και σεμνύνεται δεικνύουσα τὸ χρυσοῦν ὥρολόγιον της και ἀλλα γυναικεῖα κοσμήτικα. Εἶναι ἐπιτηδεία εἰς τὸ ράπτειν και τέρπεται τὰ μάλιστα βούθηστα διδασκάλισσάν τινα ἐν τῷ τυμπάνῳ τῶν διὰ βελόνης ἐργοχείρων ἐν τῷ καθηδρύματι τοῦ Perkins. Πρό τινων ἡμερῶν εἰργάζετο μετὰ δωδεκάδος περίπου μαθητριῶν της, στρέφουσα τὰ ἄκρα τῶν τραπεζομανδύλων, και περῶσα τὴν κλιωστὴν τῆς βελώνης διὰ τῶν δάκτυλῶν και τῶν ὀδόντων της. Κυρία τις ἡγέρασε παρ' αὐτῆς δικτυωτὸν ἐπίστρωμα, και διὰ καθαρῶς πρθρωμένης φωνῆς η κυρία Bridgeman ἐπανέλαβε τὴν λέξιν «χρήματα» (τοπεγ) δίς. Δύναται νὰ προφέρῃ σαφῶς τὸ ὄνομα μιᾶς διδασκάλου και τινας λέξεις ως baby κλ. Σχηματίζει λέξεις διὰ μολυβδοκονδύλου, τῇ βοηθείᾳ γαλλικοῦ πρὸς γραφὴν πίνακος. Ο πίναξ οὗτος ἔχει γραμματάς αὐλακωτάς ἐν δύοον τοῦ δακτύλου βαθεῖας και ἀπεχόστας ἀλλήλων κατὰ δάκτυλον.

ΤΥΦΑΗ, ΚΩΦΗ, ΛΑΛΑΟΣ, ΒΑΕΝΟΥΣΑ, ΑΚΟΥΟΥΣΑ ΚΑΙ ΟΜΙΔΟΥΣΑ.

Ἐν την κώμη τῆς New Hampshire, λέγει δ. Περιηγητής τῆς Βοστώνης, δ ἄρτι ἀποθηκών Δρ. Σακουόλη Χάου, εἴρε τὴν νεάνιδα Λαύρην Bridgeman τότε ἔχαστη τὴν ἡλικίαν, τυφλὴν, κωφὴν, ἀλαζον και σχεδὸν ἐστερημένην τῆς αἰσθήσεως τῆς γεύσεως, τῆς σκαραλίτης ἀποστροφῆς αὐτὴν, τῶν δώρων τούτων τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, ὀλίγον δὲ διαφέρουσαν ἀνθρωπίνου ἐκ μαρτυρίου ἀγάλματος περέχοντος ἀμυδρὸν σπινθῆρα ἀθηνάτου ψυχῆς. Ο πατέρ της εὔπορος ἀγρότης και ἡ μήτηρ της γυνὴ ἀρετά τονήμων ἀσμένως ἐδέχθησαν νὰ θέσωσι τὴν μικρὰν αὐτῶν θυγατέρα ὑπὸ τὴν φροντίδα τοῦ Δρος Χάου, δοτεῖς ἐφερεν αὐτὴν εἰς Βοστώνην και ἤρξατο ἐπ'

έρυθρωπάζει ως τί πρωτά! Βάτυχεις, λέγουσιν οι
νύμνοι μας, εύτυχεις οι της πιστής Νάνης τὸν ἔρωτα
ἀπολαύοντες· ἀλλὰ γνωρίζω καρδίαν θερμήν, στα-
θεράν ως τὴν καρδίαν ἔκεινης; Θὰ ἀπέθνησκον εύτυχής
ώς δὲ Βαλδούρ, ἐάν καὶ τίνι βέβαιος ὅτι ηθελον μὲ
κλαύσει ως ἔκεινον;

Καὶ ἐν ᾧ οὗτος ὁνειροπόλει οὕτω, ή νεᾶνις συνέ-
δεε δεξιότατα τὸ ἔριον μετὰ τῆς μετάξης, τὸν οὐδὲν
τοῦ χρυσοῦ μετὰ τοῦ μετοῦ τοῦ ἀργύρου. Ναῖ· ὅταν
ἔσχεδιαζετοὺς μετὰ χρυσῶν ἀστιδῶν καὶ ἀκτινοβόλων
λογχῶν πολεμιστὰς εἵρισκε πάντοτε, χωρὶς νὰ τὸ
θέλῃ, ἵνα, ὅστις ὡμοίαζε πρὸς τὸν Φριτίφ' καὶ τῆς Ἰν-
γεβόργης τὸ πρόσωπον κατεκαλύπτετο ὑπὸ ἀγνοῦ ἐρυ-
θρίατος. Καὶ ἐκεῖνος δὲ διερχόμενος δεμβόδες καὶ σύννους
τὰ δάστη καὶ τοὺς δρυμοὺς ἐποίκιλε τοὺς κορμοὺς τῶν
δένδρων, χαράττων ἐπ' αὐτῶν συνδεδεμένα τὰ στοι-
χεῖα Φ καὶ Ι. Καθ' ἐκάστην πρωταν αὐτὸς ἀνεπόλει
ἔκεινης καὶ ἐκείνη αὐτοῦ καὶ τὸ ἐσπέρας ὅτε ἐσίγα
δ θύριος τῆς ἡμέρας ἀνεπόλουν ἀλλήλων.

Τέλος ἡλθεν ἡμέρᾳ ὅτε δὲ γέρων Χίλδηγκ λαβὼν
κατὰ μέρος τὸν μαθητὴν του: «—Υἱέ μου, τῷ εἶπε
σοβαρῶς, φυλάχθητι ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς στήθεσί σου
ἐμφωλεύοντος ἔρωτος· εἰναι ρόδον, οὐδίνιος δὲν θὰ
ἀπολαύσῃς ή τὰς ἀκάνθας, τὸ ἄνθος δὲν ἀγήκει σοὶ·
αἱ μοῖραι θέλουσι σᾶς χωρίσει. Υἱὲ τοῦ Θόρστεν μὴ
ἐποφθαλμία επὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Βήλη· αὕτη κατά-
γεται ἐκ τοῦ "Οδίνου" σὺ δὲν εἶσαι δρμοίς της.»

Ο Φριτιφάπεκριθ γελῶν: «—Εὔκόλως δύναμαι
νὰ πλάσω γεννεαλογίαν. Ὅταν παλαίσας ἐφόνευσα
τὴν ἄρκτον, τὸν βασιλέα τῶν δασῶν ἐν λιγνούμησα
τὴν αξίαν καὶ τὴν γεννεαλογίαν της· θέλω εὗρει τίτλους
ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης. Ο ἐλεύθερος δὲν φοβεῖται
τινα, ή δὲ ἐλπίς φέρει βασιλείων στέμμα. Η ἴσγυς
ώστιτως εἰναι εὐγένεια· καὶ τὸ ξίφος ὑποστηρίξει
δικαίαν αἴτησιν. Ἡν ἀπολάυσω τὴν Ἰνγεβόργην καὶ
κατ' αὐτοῦ τοῦ Θόρ θέλω ἀντισταθῆ. Τὸ λαμπρὸν
μου λευκὸν λείριον ἀγθεῖ ἀπαράχως· οὐαὶ τῷ ἐπιζη-
τήσοντι τὴν διαιρέσιν ἡμῶν!»

ΔΥΣΙΣ Δ' ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ: «ΣΥ — ΓΣ».

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ Γ': «ΔΟΥΚΙΔΑΝΟΣ».

Τὸ μὲν Αἴνιγμα μετὰ τοῦ προβλήματος ἔλυσαν
οἱ κκ. Ι. Παπαδόπουλος ἐκ Κραβάρων τῆς Ναυπα-
κτίας καὶ Ιωάννης Εὐκλείδης, μόνον δὲ τὸ πρόβλημα
οἱ κκ. Κ. Ἀναγνώστου καὶ Δ. Πετροκόκκιγος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'.

Φίλοι σκοτίζεσθε
δπόταν λείψω.

Ἄν λείψῃ τι...

Τότε χρηματίζεσθε

πάλιν, θν λείψω·

τι είμαι; τι;...

— Κατ' αὐτὰς ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας
Τόρκης διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ἐπισημετέρων τῶν
ἐν Ἀμερικῇ Πανεπιστημείων. Τὸ ἐπιλαχὸν πρόσωπον
εἰς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἦν ἡ κυρία Julia F.
Thomas, φοιτούσις τοῦ ἐν θιάκῃ Πανεπιστημίου.
Η «Ἀθηναῖς» συγχαίρει τῇ εὑραθεῖ καὶ φιλέλλην
ταῦτη Κυρία.

— Ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῆς Φιλαδελφείας,
κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἑκατονταετηρίδος Ἐταιρία τις
προτίθεται νὰ ἐκθέτῃ σωρὸν χρυσίου καὶ ἀργύρου
180 τόνων τὸ βάρος καὶ 10,000,000 ταλ. αξίας
ἐκ τῶν μεταλλείων τῆς Βιργινίας καὶ Καλλιφορνίας.
Πώ!!.. πώ!!!

Η ΑΝΟΙΞΙΣ

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΜΑΡΙΕΤΑΣ ΜΠΕΤΣΟΓ.

Ηλίθε καὶ πάλι ἡ ἀνοιξί, περάσανε τὰ χιόνια
Οἱ κάμποι πρασινίσανε
Τὰ δένδρα λουλουδίσανε
Κι' ἡρθαν τὰ χελιδόνια.

Μυρίσαν τὰ τραντάφυλλα, τὰ κρίνα, τὰ ζουμπούλια
Καὶ ἡ δροσούλα τῆς βραδιάς
Ποτίζει τ' ἀνθη τῆς ροδιᾶς
Λαμπκοκπή ἡ πούλια.

Φυσῷ τ' ἀγέρι σιγανά, τ' ἀηδόνι χαιρετάει
Κι' αὐτὸ κρυμμένο· στὰ κλαριά
Χαίρεται τὴν ἐλευτεριά
Γλυκά σὰν κελαδάρη.

Πέρα στὸν κάμπο βόσκουνε χαρούμενα τ' ἀρνάκια
Καὶ δι βοσκὸς τὰ καρτερά
Κι' αὐτὰ κινοῦνε μὲ χαρά
Γκλίν, γλίν τὰ κουδουνάκια.

Γελᾷ δι οὐρανός, ή γῆ, οἱ κάμποι ὅλα γελοῦνε
Κι' αὐτὰ τὰ πεῦκα στὰ βουνά
Γέρουν κι' ἔκεινα ταπεινά
Τὸ Μάι χαιρετοῦνε.

Στοδες κήπους πᾶν ἡ εὑμορφαις κι' δι ζέφυρος σιμά τους
Κι' αὐγερινὸς ἀπὸ Ψηλά
Θαρρεῖς κι' ἔκεινος ταῖς φιλῆ
Καὶ παῖζει στὰ μαλλιά τους.

Ψάλλω κι' ἔγω τὴν ἀνοιξί που βλέπω τ' ὄρφανά μου
Μεσ' στὰ χερτερά τὰ χλωρά
Νὰ κόβουν ἀνθη δροσερά
Νὰ βίχνουν στὴν ποδιά μου.